

تخت جمشید سرود جاودانه سنگها

مهندس محمد حسن خواجہ عبداللهی

اینک دارم گفتاری
اینک بشنوید
اینک گوش فراسپارید
و به یاد بسپارید همه گفتار آشکار مرا
ای گرد آمدگان از دور و نزدیک
ای خواستاران شنیدن
 بشود تا در پرتو انبیشه نیک
 راستی و دانش نیک
 برای پیشرفت همه مردمان جهان بکوشیم.
(سخنان زرتشت)

**راستی بهترین خوشبختی است، خوشبخت کسی است که
خواهان خوشبختی دیگران باشد.**

(دعای ایرانیان باستان)

گذشته چندین هزار ساله این مرز و بوم کهن حکایتی است ماندگار از تاریخ پر فراز و نشیب ملتی با روحی جاودانه. اجداد ما ایرانیان همواره در عرصه تمدن بشری یادگارهای شگفت انگیزی از فرهنگ مادی و معنوی آفریده و سهم بالایی در تمدن جهانی داشته اند.

در این میان تمدن هخامنشیان که تجلی بی بدليل آن در بنای جاودانه تخت جمشید رخ می نماید منبعی الهام بخش و سرچشمه ای ماندگار در نشان دادن باورهای ایرانیان در وسعتی به اندازه تاریخ حیات ایران قلمداد می گردد.

این بنا را تخت جمشید یا قصر شاهی جمشید پادشاه اسطوره ای ایران می نامند که در شاهنامه فردوسی بزرگ ساختن کاخهای باشکوه به او که دیو و جنها تختش را حمل می کردند نسبت داده شده.

بر اساس سنگ نبشته های کشف شده نام اصلی تخت جمشید پارسه بوده است. اروپاییان آنجا را پرسپولیس نامیده اند مرکز تمدن پارس شهر پارسیان. صدف کهن‌سالی که جای جای آن در نهایت صلابت، استواری و

سکوت فریاد فریاد انسان دوستی، صلح، دانش، هنر و زیبایی را به گوش جهانیان می رساند.

عقاید مختلفی در باره تخت جمشید وجود دارد: پایتخت، خزانه، مکانی مقدس، محل برگزاری جشنها، نوعی سازمان ملل یا مجلس بزرگان و دانشمندان.

آنگونه که در منابع گوناگون تاریخی آمده است ساخت تخت جمشید که یکی از گرانبها ترین آثار تاریخی جهان است در حدود ۲۵ قرن پیش در دامنه غربی کوه رحمت، به عبارتی میترا یا مهر و در زمان داریوش اول هخامنشی آغاز گردید و سپس توسط جانشینان وی با تغییراتی در بنای اولیه آن ادامه یافت.

باستان شناسان بر اساس شواهد موجود به این نتیجه رسیده اند که تخت جمشید در زمان آبادانی اینگونه بوده

بر اساس خشتنه های کشف شده در تخت جمشید در ساخت این بنای باشکوه معماران، هنرمندان، استادکاران، کارگران، زنان و مردان بیشماری شرکت داشته اند که علاوه بر دریافت حقوق از مزایای بیمه کاری خویش نیز استفاده می کرده اند.

قرآن کریم در سوره کهف از پادشاهی عادل به نام ذوالقرنین یاد می کند، او همان کورش بزرگ است که سلسله هخامنشیان را بنیاد نهاد. افلاطون فیلسوف بزرگ یونان باستان صلح دوستی، عدالت و مدیریت برجسته او را به نیکی می ستاید و از او به عنوان فرمانروایی که تمام مردمان تحت امر خویش را حقوق مردم آزاد بخشید یاد می کند.

تصویر کورش بزرگ در پاسارگاد

کورش پس از فتح بابل نخستین فرمان جهانی حقوق بشر را که از آموخته هایش از فرهنگ غنی و پربار ایران باستان نشات گرفته بود به تمام جهانیان اعلام نمود. این فرمان که هم اکنون در موزه بریتانیا نگهداری می شود، بر استوانه ای از گل پخته نوشته شده و همچون نگینی بر تارک فرهنگ بشری می درخشید.

بخشی از متن منشور:

من با صلح و دوستی به بابل وارد شدم. در عین شعف و شادی مردم کاخ پادشاهان و جایگاه سلطنت را تصرف نمودم. سپاهیان بی شمار من با آرامش وارد بابل شدند. من برده داری را برانداختم، من از خرابی خانه های آنان مانع شدم. من نگذاشتم اهالی از هستی ساقط شوند. همه مردم را گرد آوردم و در خانه هایشان از نو مستقر نمودم. من برای همه جهانیان جامعه ای آرام مهیا نمودم.

منم کورش، شاه شاهان، شاه سومر و آکد، شاه بابل، شاه دادگر، پسر
کمبوجیه.

فرمان آزادی کورش بزرگ (نخستین فرمان جهانی حقوق بشر)

پلکان ورودی ۱:

در شمال غربی تخت جمشید پلکان ورودی همچون دستانی که آرنج خویش را خم کرده و بر آن است تا مشتاقان خود را از زمین بلند کرده و در سینه گرم خود جای دهد، قرار گرفته است. این پلکان دوطرفه به طول هفت متر و به ارتفاع ۱۱۱ پله است که هر کدام به ارتفاع ۱۰ سانتی متر می باشد. پله ها را کوتاه تر از معمول ساخته اند تا راحتی حضور و ابهت مهمانان گرانقدر و پیران فرزانه ای که تصاویرشان با لباسهای فاخر و بلند بر دیوارهای تخت جمشید نقش بسته هنگام بالا رفتن حفظ شود.

نمای بازسازی شده پلکان ورودی تخت جمشید در کنار تصویر کنونی آن

کاخ یا دروازه ملل ۲:

پس از بالا رفتن از پلکان ورودی تخت جمشید به ورودی باشکوهی بر می خوریم که دو گاو نر بزرگ همچون نگهبانانی بر جرزهای آن جا گرفته اند. بر اساس یکی از عقاید ایرانیان باستان، گاو اولین حیوان آفریده شده توسط اهورامزدا (خداآنده جان و خرد) و همچنین سمبول برکت بوده است.

نمای ورودی دروازه ملل

بالای جرزها سنگ نبسته ای به سه زبان عیلامی، پارسی باستانی و بابلی حک شده:

من خشایارشاه این بارگاه همه ملل را به توفیق اهورا مزدا ساختم.

از همن روی آنرا کاخ یا دروازه همه ملل نامیده اند.

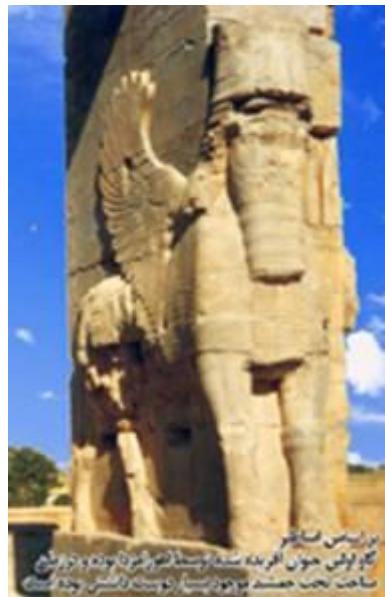
پس از عبور از ورودی دروازه ملل به سالن انتظار می رسیم. سقف این سالن با ارتفاعی حدود ۱۶/۵ متر بر روی دیواری خشتشی و چهار ستون استوار بوده. کاملترین ستون تخت جمشید نیز یکی از همین سه ستون است که بازسازی شده است.

میهمانان بر روی کرسی های سنگی اطراف می نشسته اند تا اجازه ورود به بارگاه شاهی بیابند.

کرسی سنگی کاخ ملل

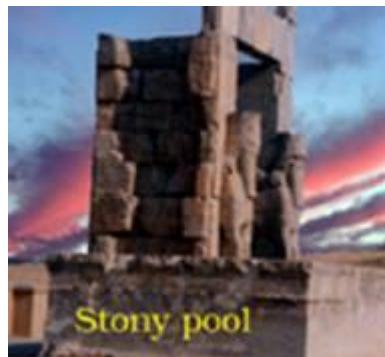
دو جرز درگاه شرقی کاخ ملل با دو موجود خیالی تزیین گردیده است. بال عقاب بلندپرواز که نشان پرچم ایران باستان بوده، بدن گاو قوی هیکل که سمبول برکت بوده و سر شاهان هخامنشی هم شاه را همچون موجودی قدرتمند که در حال نگهبانی از کشور است نشان می دهد.

خروجی دروازه ملل

حوض سنگی ۳:

بزرگترین قطعه سنگ تخت جمشید که درون آن مانند یک حوض خالی شده ۱۵۰ تن وزن دارد و در جنوب شرقی کاخ ملل قرار گرفته است. به نظر می رسد این حوض سنگی نوعی آب نما نیز بوده است.

حوض سنگی تخت جمشید

روش اتصال سنگها:

در انتهای خیابان سپاهیان که کاخ ملل را به کاخ ناتمام وصل می نموده بخشی از یک ستون روی زمین افتاده است. روی این ستون حفره هایی است که در آن سرب مذاب می ریختند. سرب مذاب پس از سرد شدن سخت می شده و دو قطعه سنگ را به هم متصل می نموده.

حفره هایی که برای اتصال سنگها بکار می رفته

از حفره های مکعبی شکل پیشانی قطعه ستونها با استفاده از مکعب های سربی برای هم مرکز نمودن آنها استفاده می شده.

کارگاه تخت جمشید:

در شمال خیابان سپاهیان دو سرستون با سر عقاب, گوش گاو و پنجه های شیر قرار دارد. این سرستونها در همین مکان کشف شده و بر روی پایه هایی نصب گردیده. گفته می شود که این مکان کارگاه تخت جمشید بوده.

یکی از سرستونهای پیدا شده در کارگاه تخت جمشید، این سرستون

قرار بوده بالای یکی از ستونهای تخت جمشید قرار گیرد

دیوارهای کوتاه کاهگلی:

دیوارهای کوتاه کاهگلی در تخت جمشید بازسازی شده اند تا بازدید کنندگان بتوانند دیوارهای بلندی را که روزی به جای آنان قرار داشته به تصور درآورند.

سخنان کورش: بترسید از خدایی که جاودان است، که همه چیز را می بیند و بر همه چیز قادر است و این نظم فساد ناپذیر، از بین نرفتنی و خطا ناپذیر را که بیایی و عظمت آن وصف ناپذیر است را در جهان برقرار کرده است.

:موزه ۵۵

باستان شناسان یکی از کاخهای تخت جمشید را بر اساس نمای بیرونی آرامگاه های تخت جمشید و نقش رستم بازسازی کرده اند. این کاخ اکنون موزه تخت جمشید است. کلیه ستونهایی که در تخت جمشید وجود دارند روزگاری مانند ستونهای موزه سقفي را بالاي خود داشته اند. کسانی که می خواهند بدانند کاخهای تخت جمشید قبل از تخریب چگونه بوده می توانند از این موزه بازدید کنند.

کاخ آپادانا:

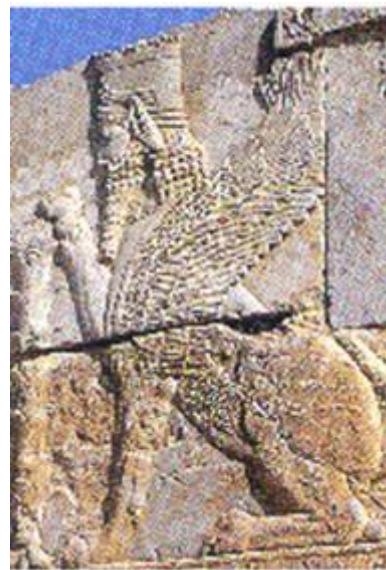
آپادانا در لغت به معنای بار عامر یا ملاقات شاه با عموم مردم است. سالن این کاخ توسط داریوش بزرگ و پلکان آن توسط خشایار شاه ساخته شد.

تصویر امروزی کاخ آپادانا در زیر تصویری که باستانشناسان از زمان آبادانی آن حدس زده اند

زیباترین نقشهای تحت جمشید بر دیوارهای پلکان شرقی این کاخ سنگ تراشی شده است که نشان می دهد ایرانیان یکی از نخستین ملت‌های آشنا به علم و هنر گرافیک بوده اند.

نقش شیر بالدار انسان سر که بیانگر موجودی افسانه‌ای است که نگهبان گنج خانه و معبد بود به شمار می رفته.

شیر بالدار انسان سر

نقش حمله شیر به گاو که نشان دهنده آمدن نوروز به همراه طلوع خورشید در صبح نوروز بوده است.

حمله شیر به گاو

نقش افسران نیزه دار افسران را بترتیب یک در میان در لیاسهای معروف به پارسی و مادی نشان می دهد. افسرانی که کلاه استوانه‌ای بر سر دارند معروف به پارسی هستند و آنان که کلاه نیم کره‌ای بر سر دارند معروف به مادی هستند.

افسران نیزه دار

نقش گل نیلوفر که زینت بخش اکثر نقشهای تخت جمشید است، نماد تمدن هخامنشیان و سمبول صلح و دوستی بوده. گفته می شود ۱۲ گلبرگ این گل ۱۲ ماه سال را نشان می دهد.

دو نما از نقش گلهای نیلوفر تخت جمشید

نقش هدیه آورندگان که در سمت چپ پلکان شرقی کاخ آپادانا سنگ تراشی شده نمایندگان ۲۳ استان تابع پادشاهی ایران را نشان می دهد که در حال حمل هدایای خود می باشند. در این نقش بزرگان مملکتی بطور یک درمیان در لباسهای معروف به پارسی و مادی دست نماینده اول هدیه آورندگان را گرفته و به سوی پادشاه راهنمایی می کنند. این نقش بخشی از مراسم بار پادشاهی را نمایش می دهد.

هر گروه از نمایندگان با یک درخت سرو که سمبل جاودانگی بوده از یکدیگر جدا شده اند.

نقش سپاه جاویدان در سمت راست پلکان شرقی کاخ آپادانابه تصویر در آمده. تعداد نفرات این سپاه هیچ گاه کمتر از ۱۰ هزار نبوده و هرگاه یکی از آنان کشته و یا مریض می شده سریع یک نفر جایگزین او می شده از همین روی آنان را سپاه جاویدان گفته اند.

سپاه جاویدان

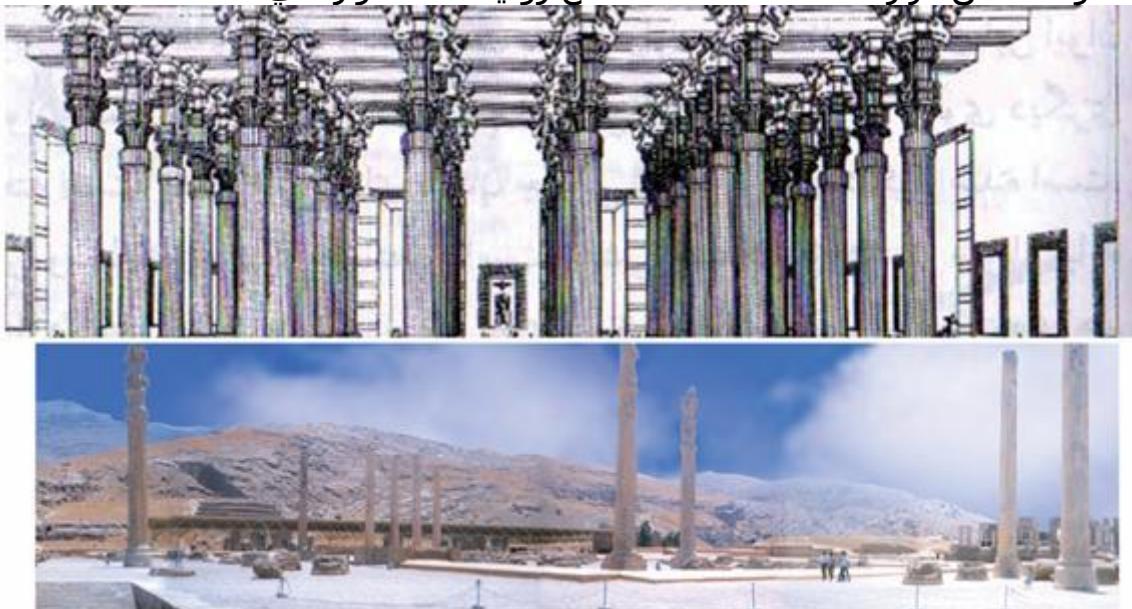

نقش بزرگان ایران با گل نیلوفری در یک دست سران مملکت ایران را نشان می دهد که دست یکدیگر را گرفته و گفتگو کنان به سمت کاخ آپادانا در حال حرکتند.

نقش افرادی که در حال آوردن فرش، صندلی و درشکه شاهی هستند که در سمت راست پلکان شرقی کاخ آپادانا نشان داده شده است. به نظر می رسد نقش تنها زن تخت جمشید را بر محور مرکزی چرخ این درشکه ها می توان دید.

کاخ آپادانا با سقفی به بلندی حدود ۲۰ متر بلند ترین و باشکوه ترین ساختمان تخت جمشید است. این کاخ دارای سه ایوان و یک سالن مرکزی با ۷۲ ستون بوده که نشان دهنده جایگاه این عدد در فرهنگ ایران باستان بوده. بر روی این ستونها سرستونی به شکل گاو یا شیر با وزنی حدود ۱۴ تن قرار داشته که سقف کاخ روی آن استوار می شده.

در وسط دیوارهای کوتاه کاه گلی اطراف کاخ آپادانا ناودانهای سنگی قرار دارد که آب پشت بام را به سیستم آب زیر زمینی برای خروج از تخت جمشید انتقال می داده.

سخنان داریوش: خدای بزرگ است اهورا مزدا که این زمین را آفرید که آن آسمان را آفرید که مردم را خلق کرد و به مردم شادی داد. میل من آن است به آنچه که راست است. انسان دروغگو را دوست نیستم.

کاخ تپر یا آینه:

کاخ تپر در جنوب غربی کاخ آپادانا قرار دارد و کف آن ۲/۵ متر از کف کاخ آپادانا بالاتر می باشد. بر اساس سنگ نبشته ای که بر دیوارهای آن حک شده توسط داریوش بزرگ ساخته شده است. سنگهای این کاخ چنان صیقلی و براق بوده که فرد می توانسته تصویر خود را در آن ببیند از همین روی آنرا کاخ آینه نیز نامیده اند.

!Error

باستان شناسان بر اساس شواهد موجود به
این
نتیجه رسیده اند که کاخ تپر در زمان آبادانی اینگونه
بوده

تصویر شاه بر درهای شمالی و جنوبی نقش بسته. بر درهای شرقی و غربی نیز شاه در حال جدال با حیوانات دیده می شود.
کاخ هدیش:

احداث کاخ هدیش توسط داریوش بزرگ شروع شده و بدست خشاپارشا به اتمام رسید. در سنگ نبشته های بدست آمده هر دو کاخ هدیش و تچر به هر دو نام خوانده شده اند. این کاخ دارای سالانی با ۳۶ سنتون بوده است. نقش شاه را می توان بر درهای کاخ هدیش مشاهده نمود بطوریکه دو مستخدم چیزی شبیه چتر را بالای سر او گرفته اند.

از شمال به جنوب کاخ هدیش راه آبی زیر زمینی در دل سنگ کنده شده که آب کاخ را به بیرون انتقال می داده است.

کاخ مرکزی، سه دروازه یا سورا^۹:

کاخ مرکزی در مرکز تخت جمشید واقع شده است و دارای سه دروازه است که توسط اردشیر اول بنا گردیده است. بر بدنه درگاه شرقی کاخ نقوش شاه و ولی عهده نشسته بر تخت و به روی دست نمایندگان دیده میشود. نقش شاه در حال خروج از درهای شمالی و جنوبی کاخ دیده می شود.

نقش گل نیلوفر رابر پاگرد درهای کاخ می توان دید. سرستونهای این کاخ به شکل موجودی است با سر انسان و بدن حیوان. پلکان این کاخ شبیه پلکان ورودی تحت جمشید است که بر بدنه آن نقش بزرگان مملکتی حک گردیده است. گفته می شود این کاخ محل برگزاری جلسات شاه با بزرگان بوده.

سنگ تعیین نوروز

در مرکز این کاخ سنگی بر روی زمین کار گذاشته شده که گفته می شود از آن برای تعیین نوروز و استخراج تقویم استفاده می شده. در دیوار سرقي این کاخ سوراخی بوده که فقط در صبح نوروز و صبح روز اول مهر هنگام طلوع خورشید نور را به مرکز این سنگ می تاباند.

سنگ نبیشه اي از زمان هخامنشیان بدست آمده که نشان می دهد ستاره شناسان ایران باستان می توانسته اند ماه گرفتگی، خورشید گرفتگی و محل و زمان دقیق آنرا پیش بینی کنند.

خزانه ۱۰ :

Fig(16)

حصار خانه

در فاصله بین کوه و موزه تخت جمشید ته ستونهایی است که بر روی آنها ستونها و سقف بنایی قرار داشته است که گفته می شود خزانه تخت جمشید بوده.

دو تابلو سنگی که در این مکان کشف شده متعلق به پلکانهای شمالی و شرقی کاخ آپادانا بوده که یکی را همینجا سر با کرده اند و دیگری را به موزه ایران باستان در تهران انتقال داده اند. این نقشها بخشی از مراسم معرفی بار عام را نشان می دهد اکنون نقش افسران نیزه دار به جای این نقشها دیده می شود.

کاخ صد ستون ۱۱:

ساخت کاخ صدستون توسط خشایارشا آغاز و بدست اردشیر اول به پایان رسید. کاخ صدستون با زیربنایی حدود ۴۶۹۰ متر مربع بزرگترین تالار سرپوشیده دنیا کهنه بوده. این کاخ دارای صد ستون در ده ردیف ده تایی و ۸ دروازه در چهار طرف، یعنی دو دروازه در هر طرف بوده.

بر دروازه های جنوبی این کاخ شاه بر تخت که روی دست نمایندگان ۲۸ قوم تابع پادشاهی است قرار دارد. بازدید کنندگان قرون گذشته تخت جمشید که پیشافت تکنولوژی مانند امروز نبوده نمی توانستند تصویر کنند که انسان توانایی ساخت چنین بنای باشکوهی داشته باشد، بنابراین احداث این بنای باشکوه را به دیو و جنها یی نسبت می داده اند که بر اساس آنچه فردوسی بزرگ گفته تخت پادشاهی جمشید را حمل می کرده اند. لذا آنها پنداشتند شاهی که براین تختها نشسته همان جمشید است و این بنا را تخت جمشید نامیده اند.

شاه روی تخت (تخت جمشید)

بر دروازه های شمالی، شاه روی صندلی آراسته ای نشسته و ۱۰۰ افسر نیزه دار که از فرماندهان لشکر ایران بوده اند در ۵ ردیف در زیر پای او ایستاده اند. در اصل آنها در جلو پادشاه ایستاده اند که برای نمایش آنها بر دیوار مجبور شده اند آنها را در زیر پای او سنگ تراشی کنند.

بر دروازه های شرقی و غربی نیز نقش شاه در حال جدال با حیوانات حک گردیده. در کلیه نقشهایی که جدال شاه با حیوانات را به تصویر می کشد گاه شاه با یک حیوان مانند شیر یا گاو در حال نبرد است و گاه با موجودی می جنگد که ترکیبی از اندامهای چند حیوان مانند شیر، گاو، عقاب و عقرب است. آنگونه که در شاهنامه فردوسی بزرگ آمده شاید بتوان نبرد شاه با حیوانات را نبردی بزرگ برای اثبات تواناییش برای رسیدن به تخت شاهی قلمداد نمود.

در کنار درب غربی ایوان شمالی کاخ صدستون سنگی مکعبی شکل بر روی زمین افتاده که نقش جهار شیر و گاو به زیبایی هرچه تمامتر بر روی آن حک شده است.

کاخ یا دروازه ناتمام ۱۲:

در شمال شرقی تخت جمشید روبروی کاخ صدستون کاخی ناتمام قرار دارد. قرار بوده کاخی مانند کاخ ملل در اینجا بسازند که ناتمام مانده. این مکان از نظر آموزشی و دانش مهندسی حائز اهمیت زیادی است به گونه ای که می توان دریافت که چگونه سنگها را در کنار هم یا بر روی یکدیگر قرار می داده و نقش برجسته های روی آنرا بوجود می آوردن.

ستونهای نیمه کاره ای در داخل کاخ ناتمام قرار دارد. بر پایه یکی از این ستونهای نیمه کاره، دو قطعه سنگ که بوسیله بستهای سربی به هم اتصال داده شده دیده می شود. سر ستونی که در کنار کاخ ناتمام قرار دارد روزگاری روی ستونی با ارتفاع بیش از ۱۰ متر قرار داشته.

آرامگاه ها : ۱۲

در تخت جمشید دو آرامگاه وجود دارد که نمای بیرونی آن شبیه به نمای خارجی کاخها می باشد. هر آرامگاه اناقک کوچکی است که در دل کوه کنده شده است. در بالای آرامگاه شاه بر تخت روی دست نمایندگان در حال نیایش در مقابل ماه و آتش یا خورشید دیده می شود. آرامگاه شمالی مربوط به اردشیر سوم است و آرامگاه جنوبی اردشیر دوم را در خود جای داده است.

سیستم زهکشی یا آب زیر زمینی تخت جمشید:

در زیر تمام کاخهای تخت جمشید آبرو زیر زمینی سنگی ساخته شده که آب باران و فاضلاب را بیرون می برد. از راه پلکان سنگی که در گوشه کاخ شرقی کاخ صد ستون قرار دارد می توان به درون این آبراه رفت.

چاه سنگی:

در دامنه کوه رحمت چاهی به حجم ۵۷۴ هزار لیتر در سنگ حفر شده که نشان از توان بالا و اراده پولادین گذشتگان ما دارد. به نظر می رسد هدف از حفر این چاه جلوگیری از ورود سیلاب کوهستان به درون کاخها و همچنین تامین آب آشامیدنی تخت جمشید بوده است.

سنگ نیشته ها:

از مهمترین آثار باقی مانده در تخت جمشید سنگ نیشته ها هستند که سند سواد و دانش ایرانیان باستان به شمار می روند. گفته می شود خطوط میخی این سنگ نیشته ها با طلای ناب پر شده بوده. اکثر این سنگ نیشته ها به سه زبات هستند که اثبات می کند تخت جمشید بنایی بین المللی بوده است

آغاز این سنگ نیشته ها با ستایش اهورامزدا خداوند جان و خرد سندی است به استحکام سنگ که از خدایپرستی ایرانیان باستان حکایت دارد. این سنگ نیشته ها اثبات می کنند که ادعای افرادی که معتقدند اعراب خدایپرستی را برای ما به ارمغان آوردند قابل قبول نیست.

پروردگارا این کشور را از دروغ، دشمن و قحطی محفوظ بدار. این یکی از جملات سنگ نیشته ای است که به دستور داریوش بزرگ بر دیوار جنوبی تخت جمشید حک شده است. محل این سنگ نیشته در تصویر بازسازی شده اول متن با شماره ۱۴ نشان داده شده است.

نقش انسان بالدار:

نقش انسان بالدار که در دین زرتشت به آن فروهر می گویند بخش اهورایی وجود انسان است که پس از مرگ بسوی اهورامزدا باز می گردد. این انسان بالدار دست راستش را به نشانه دعا بسمت آسمان بلند کرده و در دست چپش حلقه مهرو دوستی خداوند قرار دارد. بالهای افراشته دو طرف نشانه اعمال نیک یا همان اندیشه، گفتار و کردار نیک است که باعث تکامل انسان و پرواز او بسوی آسمان می شود. بالهای پایین نشانه اعمال بدادست که انسان را به زمین زده و نابود می کند.

حلقه دور کمر او بیانگر دایره زندگی است که انسان همواره بر روی آن در حال حرکت است. هر کس خوبی کند خوبی می بیند و هر کس بدی کند بدی خواهد دید.

دنباله جلو بیانگر راستی هایی است مانند راستگویی، خلاقیت، دوستی، سازندگی و هر آنچه که به پیشرفت انسان کمک می نماید و باید آنها را دنبال نمود.

دنباله عقب بیانگر ناراستی هایی مانند دروغ، تقلید، کینه، ویرانگری و هر آنچه مانع پیشرفت انسان می شود و باید از آن دوری جست.
ی